

Nr 209.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten åt avlidne löjtnanten vid Vendes artilleriregemente J. G. Torslows föräldrar f. d. fanjunkaren Carl Johan Torslow och hans hustru Hedvig Vilhelmina Torslow, född Sandqvist; given Stockholms slott den 22 mars 1918.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över lantförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att vardera av avlidne löjtnanten vid Vendes artilleriregemente J. G. Torslows föräldrar f. d. fanjunkaren Carl Johan Torslow och hans hustru Hedvig Vilhelmina Torslow, född Sandqvist, må från och med den 1 juli 1917 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 400 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

E. A. Nilson.

*Utdrag av protokollet över lantförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 22 mars 1918.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Nilson, yttrade härefter:

»Under en flygövning å Skillingaryd den 15 juni 1917 nedstörtade löjtnanten vid Vendes artilleriregemente J. G. Torslow och ådrog sig därvid sådana skador, att han till följd därav avled.

Torslows föräldrar, f. d. fanjunkaren Carl Johan Torslow och hans hustru Hedvig Vilhelmina Torslow, född Sandqvist, hava uti en till Kungl. Maj:t ingiven skrift anhållit om ersättning av statsmedel med det belopp, 7,000 kronor, som de uppgivit sig hava utbetalt för sonens utbildning till militär.

Uti häröver den 9 februari 1918 avgivet underdånigt utlåtande har *arméförvaltningens fortifikationsdepartement* anfört följande:

Angående förloppet vid omförmälda under flygövning med ett från aktiebolaget Södertälje verkstäder till kronan levererat flygplan timade

olycksfall ville departementet åberopa innehållet i en vid utlåtaudet fogad sammanfattning av vad som framgått av förhørsprotokollen, med tillägg, att löjtnanten Torslow, enligt departementets åsikt, icke genom oskicklighet, ovarsamhet eller annorledes kunde anses själv varit vållande till det olycksfall, som för honom medfört döden.

Enligt ansökningen bilagt utdrag av den efter löjtnanten Torslow förrättade bouppteckningen överstege skulderna med 1,164 kronor 90 öre boets tillgångar. För nämnda belopp vore sökandena, som icke ansett sig böra göra ansökan om urarvaförmån, betalningsansvariga. Härutöver drabbades sökandena genom sonens bortgång, enligt egen uppgift, av en förlust å 7,000 kronor, som sökandena utbetalt för sonens utbildning till militär. Sedan löjtnanten Torslow erhållit anställning såsom flygare, hade han kommit i tillfälle att betala ränta å denna skuld.

Anförda förhållanden ådagalade, att sökandena genom löjtnanten Torslows olycksöde lidit även ekonomisk skada. Ehuru fortfarande icke någon positiv bestämmelse förefunnnes om statens ersättningsskyldighet för sådan skada, som under föreliggande omständigheter uppkommit, kunde det ifrågasättas, huruvida icke det oaktat ersättningsanspråk av sökandena, mot vilka löjtnanten Torslow haft försörjningsplikt, kunde med framgång lagligen göras gällande. I allt fall krävde billigheten, att sökandena, som ej kunnat erhålla de medel, som löjtnanten Torslow genom olycksfallsförsäkringar avsett skola vara vid olycksfall tillgängliga och som ej syntes hava avsevärt andra medel för sitt uppehälle än f. d. fanjunkaren Torslows knappa pension, erhöle någon gottgörelse för den förlust i ekonomiskt avseende, som de genom sonens i följd av olycksfall i statens tjänst timade fränfalle åsamkats. I sådant avseende ansåge fortifikationsdepartementet, efter samråd med arméförvaltningens civila departement, att sökandena i första hand borde tillerkännas gottgörelse för den brist å 1,164 kronor 90 öre, som bouppteckningen efter löjtnanten Torslow utvisade och för vilken sökandena vore betalningsansvariga, samt vidare såsom livränta eller årlig pension vardera under sin livstid ett belopp, förslagsvis 250 kronor, motsvarande ränta och någon amortering å det för sonens utbildning till statstjänsten nedlagda kapital. För dylik gottgörelse avsedda medel funnes emellertid ej anslagna under fjärde huvudtiteln, utan syntes böra av riksdagen åskas.

Med tillkännagivande att lön utbetalats för löjtnanten Torslow för tiden till och med juni månad 1917, hemställde fortifikationsdepartementet alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att till löjtnanten Torslows föräldrar finge från medel under riksstatens tionde huvudtitel såsom gottgörelse för dem genom olycksfallet drabbad förlust utbetalas

dels på en gång ett belopp av 1,164 kronor 90 öre, dels ock till vardera under livstiden årligen en pension å 250 kronor, att beräknas och utgå från och med den 1 juli 1917.

Med erinran att enligt lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete ersättning skall utgå till den förolyckades föräldrar, därest de för sitt uppehälle varit av den avlidnes arbete huvudsakligen beroende och annan till livränta berättigad icke finnes, har *statskontoret* uti den 6 mars 1918 avgivet utlåtande framhållit, att rätt till ersättning i sådant fall alltså finge anses vara i princip godkänd. På grund härav och med hänsyn till de särskilda förhållanden, som, enligt vad handlingarna utvisade, i detta fall föreläge, ansåge sig *statskontoret* böra tillstyrka, att årliga understöd bereddtes åt under flygning i tjänsten omkomne löjtnanten Torslows föräldrar. Däremot kunde *statskontoret* för sin del icke finna anledning föreligga att i annan form bereda dem ersättning för deras utlägg för sonens utbildning eller för vad de kunde hava efter frivilligt åtagande utgivit till betalande av hans skulder. Då emellertid de medel, som sökandena enligt uppgift utgivit för sonen utan att numera hava utsikt att få dem ersatta eller erhålla därå belöpande avkastning, måste anses vara för deras ekonomi av stor betydelse, ville det synas *statskontoret*, som om de föreslagna understöden vore väl knappt tilltagna; och ansåge sig *statskontoret* böra tillstyrka, att understödsbeloppen bestämdes till 400 kronor för envar av föräldrarna. På grund härav hemställde *statskontoret*, att *Kungl. Maj:t* måtte föreslå riksdagen medgiva, att vardera av löjtnanten Torslows föräldrar finge från och med den 1 juli 1917 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 400 kronor.

Departements-
chefen.

Med hänsyn till förekomna omständigheter anser jag mig böra tillstyrka, att löjtnanten Torslows föräldrar komma i åtnjutande av någon gottgörelse av statsmedel för den förlust i ekonomiskt hänseende, som åsamkats dem till följd av sonens genom olycksfall under tjänsteutövning timade frånfälle. Ifrågavarande gottgörelse synes mig lämpligen böra utgå i form av årliga pensioner med de av *statskontoret* föreslagna belopp.

Jag får alltså hemställa, det täcktes Eders *Kungl. Maj:t* föreslå riksdagen medgiva,

att vardera av avlidne löjtnanten vid Vendes artilleriregemente J. G. Torslows föräldrar f. d. fanjunkaren Carl Johan Torslow och hans hustru Hedvig Vilhelmina Torslow, född Sandqvist, må från och

med den 1 juli 1917 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 400 kronor.»

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Erik von Horn.

STOCKHOLM, K. L. BECKMANS BOKTRYCKERI, 1918.
